

การวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟบอบกีฬาเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 The Analysis of Service Pattern of Sepaktakraw in The 26th King's Cup

จตุพันธ์ ปัญจอนันต์ และเชษชัย โกมารทัต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ดำเนินการวิจัยคือ ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ประเภททีมชุดชาย ของการแข่งขันระดับพรีเมียร์ รวมจำนวนทีมทั้งสิ้น 8 ทีม ได้แก่ ทีมชาติไทย ทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติบรูไน ทีมชาติเกาหลี ทีมชาติอินโดนีเซีย ทีมชาติเมียนมา ทีมชาติอินเดีย ทำการเก็บข้อมูลจากเกมการแข่งขันทุกทีมการแข่งขันจำนวน 15 นัดการแข่งขันผ่านโปรแกรม Focus X2 Version 1.5 ทำการบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องลงในคอมพิวเตอร์นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบแผนการเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง จำนวน 603 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.5
2. แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้ผลมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง ได้ผล จำนวน 473 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.24
3. แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งได้คะแนนจำนวน 176 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.81
4. แบบแผนการเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างระหว่างผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง คิดเป็นร้อยละ 51.85
5. ไม่พบแบบแผนการเสิร์ฟรูปแบบใหม่

คำสำคัญ : เซปักตะกร้อ/แบบแผนการเสิร์ฟ/การวิเคราะห์ผลงานนักกีฬา/การวิเคราะห์สมรรถนะนักกีฬา

Abstract

The purpose of this study was to analyze the SepakTakraw service pattern in the 26th King's Cup Tournament. The samples used in the research were 8 National Sepak Takraw teams in this tournament including Thailand, Malaysia, Japan, Brunei, Korea, Indonesia, Myanmar and India. There were about 15 matches and data collected by recording video of the real matches and analyzed data were then statistically analyzed by frequency and percentages.

The results were as follow :

1. Most popular service pattern was the lateral inside foot making emphasize direction to the opponent player service pattern was 603 times (27.5)
2. Most achievement service pattern was the lateral inside foot make emphasize direction to the rival service pattern was 473 times (28.24)
3. Most scores service pattern was the lateral inside foot make emphasize direction to the rival service pattern was 176 times (21.81)
4. Most effective service pattern was the back foot make strong to between opponent players was 51.85 percent
5. New service pattern was found

Key Words : Sepak Takraw/Service Pattern/Notational Analysis/Performance

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันกีฬาเซปักตะกร้อจัดเป็นชนิดกีฬาที่เป็นความหวังของประเทศไทยในการแข่งขันระดับนานาชาติ ซึ่งทีมชาติไทยสามารถผูกขาดการเป็นแชมป์และถูกยกให้เป็นทีมวางอันดับหนึ่งในทุกๆ รายการ อีกทั้งในปัจจุบันยังมีคะแนนสะสมอันดับโลกเป็นอันดับที่ 1 ของโลกอีกด้วยและในทุกๆครั้งที่มีการแข่งขันก็จะเป็นที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก เนื่องจากกีฬาตะกร้อเป็นกีฬาที่นักกีฬาจะมีการใช้ทักษะการเล่นที่โลดโผน อาทิเช่น การกระโดดขึ้นตีลังกาเพื่อฟาดลูกในการทำคะแนน เป็นต้น เกมการแข่งขันสนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจผู้ชม กฎกติกาการแข่งขันสามารถเข้าใจได้ง่าย

ด้วยเหตุที่นักกีฬาทีมชาติไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันเซปักตะกร้อระดับนานาชาติก่อให้เกิดรายได้ ชื่อเสียง และเกียรติยศจากการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาการเล่นให้แก่นักกีฬาอยู่เสมอ เพราะชาติสมาชิกต่างล้วนมีเป้าหมายที่จะประสบความสำเร็จเช่นเดียวกันกับประเทศไทยจึงมีความพยายามที่จะพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง ด้วยเหตุนี้หากทีมชาติไทยขาดการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องแล้วในอนาคตอาจไม่เห็นทีมชาติไทยประสบความสำเร็จดังที่เคยเป็นก็เป็นได้ โดยโอกาสอีกมากที่จะพัฒนาเทคนิค แท็คติกและวิธีการเล่นแบบต่างๆ จึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้และการวิจัยที่ละเอียดลึกซึ้งมากกว่าที่เป็นอยู่

การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาช่วยวิเคราะห์ผลของการแสดงความสามารถของนักกีฬาจัดเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมและการยอมรับในประสิทธิภาพในปัจจุบัน เพราะการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาช่วยในการวิเคราะห์ผลของการแสดงความสามารถของนักกีฬานั้นจะช่วยให้โค้ชได้รับความสะดวกในด้านของความเร็วและแม่นยำและจะทำให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายกว่าการวิเคราะห์การแสดงความสามารถแบบดั้งเดิมด้วยเหตุนี้ตัวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาช่วยในการวิเคราะห์การแสดงความสามารถในกีฬาเซปักตะกร้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงทันสมัยและทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลการแสดงความสามารถในการเล่นกีฬาและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าแก่ผู้ที่สนใจต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาเซปักตะกร้ออันเป็นชนิดกีฬาที่เป็นความหวังของประเทศไทยอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อที่เป็นที่นิยมใช้ในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26
3. เพื่อเปรียบเทียบแบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อระหว่างทีมชนะเลิศกับทีมแพ้ในการแข่งขันรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ทีมที่

เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ประเภททีมชุดชาย ของการแข่งขันระดับพรีเมียร์ รวมจำนวนทีมทั้งสิ้น 8 ทีม ได้แก่ ทีมชาติไทย ทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติบรูไน ทีมชาติเกาหลี ทีมชาติอินโดนีเซีย ทีมชาติเมียนมา ทีมชาติอินเดีย

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์ ซึ่งการศึกษาจากภาพบันทึกการแข่งขันแล้วทำการเก็บบันทึกข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อ โดยผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาแบบแผนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อ ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน จากเอกสารทางวิชาการ การสัมภาษณ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ทำการศึกษา วิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแบบแผนและปัจจัยการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อจากเอกสารทางวิชาการ และการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเซปักตะกร้อ

1.2 จำแนกประเภทแบบแผนและปัจจัยการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อ ที่ได้มาจากการวิเคราะห์เอกสาร

1.3 ทำการรวบรวมแบบแผนและปัจจัยในการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อที่ได้มาจากการวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาจำแนกประเภทใหม่ให้เหมาะสม

1.4 นำแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟที่ได้จากการวิเคราะห์จาก

เอกสาร การสัมภาษณ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาจัดทำหมวดหมู่ เพื่อประโยชน์ทางการวิจัยและการนำไปใช้จริง ได้หมวดหมู่ที่จะทำการศึกษาแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์แบบแผนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันจริงของกีฬาเซปักตะกร้อ จากการแข่งขันจริง

2.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อขอบันทึกภาพการแข่งขันจากหัวหน้าผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย ในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการถ่ายบันทึกภาพการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ประเภททีมชุดชาย ระดับพรีเมียร์ จำนวนทีมทั้งสิ้น 8 ทีม ได้แก่ ทีมชาติไทย ทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติบรูไน ทีมชาติเกาหลี ทีมชาติอินโดนีเซีย ทีมชาติเมียนมา ทีมชาติอินเดีย ทำการบันทึกภาพในทุกนัดการแข่งขันรวมจำนวนนัดการแข่งขัน 15 นัดการแข่งขันทั้งนี้การบันทึกภาพการแข่งขันอยู่ภายใต้ความอนุเคราะห์และควบคุมดูแลของหัวหน้าผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย อาจารย์กมล ตัณกิมหงษ์

2.3 ทำการบันทึกข้อมูลและแปลงไฟล์ภาพเป็นนามสกุล AVI

2.4 ทำการกำหนดหมวดหมู่ (Categories) ที่ต้องการจะเก็บข้อมูลด้วยโปรแกรมซอฟต์แวร์โฟกัสโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus x2 version 1.5) จนได้เป็นแม่แบบในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์

2.5 นำภาพบันทึกการแข่งขันมาเปิดดูทีละนัดการแข่งขันในเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วย

โปรแกรมซอฟต์แวร์โฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5)

2.6 เปิดดูภาพที่มีแบบแผนการเสิร์ฟเกิดขึ้นทุกๆ แบบแผน ดูภาพแต่ละแบบแผนซ้ำๆ หลายๆ ครั้งจนเกิดความเข้าใจ คือ เปิดแล้วหยุดภาพนิ่งสลับกับการเปิดภาพเล่นตามปกติเพื่อให้เกิดความชัดเจนในแต่ละครั้งของการเสิร์ฟที่เกิดขึ้นแล้วทำการป้อนข้อมูลไว้ในแม่แบบ ทีละหมวดหมู่ (Categories) ที่กำหนดไว้

2.7 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแบบแผนและปัจจัยการเสิร์ฟมาทำการวิเคราะห์จัดทำหมวดหมู่แยกประเภท แยกแยะความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ข้อมูลที่จะทำการวิเคราะห์ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

2.7.1 ทำการวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ออกเป็น 5 กลุ่มแบบแผน ดังนี้

2.7.2.1 แบบแผนการเสิร์ฟที่เป็นที่นิยม

2.7.2.2 แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้ผล

2.7.2.3 แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้คะแนน

2.7.2.4 แบบแผนการเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพ

2.7.2.5 แบบแผนการเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่

2.7.2 ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อ ออกเป็น 2 กลุ่มปัจจัย ดังนี้

2.7.2.1 การโยนลูกเสิร์ฟ

2.7.2.2 การยืนรับเสิร์ฟ

3. ขั้นตอนเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อ

เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) นำเสนอเป็นตารางความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในกีฬาเซปักตะกร้อของทีมชนะเลิศและแพ้ในการแข่งขัน

1. แบบแผนการเสิร์ฟที่นิยมระหว่างทีมชนะเลิศและแพ้ในการแข่งขัน

2. แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้ผลระหว่างทีมชนะเลิศและแพ้ในการแข่งขัน

3. แบบแผนการเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพระหว่างทีมชนะเลิศและแพ้ในการแข่งขัน

4. แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้คะแนนระหว่างทีมชนะเลิศและแพ้ในการแข่งขัน

5. แบบแผนการเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ระหว่างทีมชนะเลิศและแพ้ในการแข่งขัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและทำการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสารทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ได้แบบแผนมาทำการวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟ โดยนำมาใช้กับโปรแกรมโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5) ซึ่งเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์การแข่งขันกีฬาตามระเบียบวิธีทางสถิติแล้วทำการจัดหมวดหมู่ แยกประเภท แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงของแบบแผนการเสิร์ฟของกีฬา

เซปักตะกร้อ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

1. แสดงผลการศึกษาแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. แสดงผลการวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันเซปักตะกร้อซึ่งถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. แสดงผลการเปรียบเทียบแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อซึ่งถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ระหว่างทีมที่ชนะเลิศกับทีมที่พ่ายแพ้ในการแข่งขัน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ศึกษาแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อในปัจจุบัน

จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีของแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบันจากตำรา เอกสารทางวิชาการ วารสาร งานวิจัยและจากการสัมภาษณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเซปักตะกร้อพบว่า แบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อ จำนวน 21 แบบแผนการเสิร์ฟ โดยมีแบบแผนการเสิร์ฟที่พบมากที่สุดในการเล่น อ้างอิงอยู่จำนวน 5 แบบแผนการเสิร์ฟ ดังนี้ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบรุนแรง ไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังพื้นที่

ว่างในสนามแข่งขัน แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า แบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน แบบแผนการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน โดยถูกค้นพบในแหล่งอ้างอิงทั้งหมดจำนวน 5 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา จำนวน 7 แบบแผนการเสิร์ฟ ดังนี้ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ระหว่างตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังพื้นที่ระหว่างตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบสั้น แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างระหว่างผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง แบบแผนการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน แบบแผนการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังพื้นที่ว่างระหว่างตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง และแบบแผนการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าแบบสั้น โดยถูกค้นพบในแหล่งอ้างอิง จำนวน 4 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 80 อันดับที่ 3 จำนวน 4 แบบแผนการเสิร์ฟ ดังนี้ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบรุนแรงไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบรุนแรงไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบสั้น แบบแผนการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างระหว่างตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง

จากการที่ได้ศึกษาปัจจัยเกี่ยวข้อง กับแบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อในปัจจุบันพบว่าปัจจัยดังต่อไปนี้

รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟ จำนวน 3 รูปแบบ มีรูปแบบการโยนพบมากที่สุดเท่ากันทุกรูปแบบ คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับสูง การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง การโยนลูกเสิร์ฟระดับต่ำ ในแหล่งอ้างอิงจำนวน 5 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 100

รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟ จำนวน 4 รูปแบบ มีรูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟที่พบมากที่สุด คือ แบบที่ 1 (รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายและขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) พบในแหล่งอ้างอิงจำนวน 5 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ แบบที่ 2 (รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) แบบที่ 3 (รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายกลางและขวายืนเท่ากัน) และแบบที่ 4 (รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายยืนสูงใกล้ตาข่าย) พบในแหล่งอ้างอิงจำนวน 4 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 80

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์วิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26

จากการวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 พบว่า

1. แบบแผนการเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง จำนวน 603 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.5

2. แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้ผลมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง ได้ผล จำนวน 473 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.24

3. แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟ ด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง ได้คะแนนจำนวน 176 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.81

4. แบบแผนการเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ แบบแผนการด้วยหลังเท้าแบบรุนแรง

ไปยังพื้นที่ว่างระหว่างผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น คิดเป็นร้อยละ 51.85

5. แบบแผนการเสิร์ฟในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 พบแบบแผนการเสิร์ฟในการแข่งขันจำนวน 2221 ครั้ง แต่ไม่พบแบบแผนการเสิร์ฟแบบใหม่

6. รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด คือ รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 1925 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 86.67

7. รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ได้ผลมากที่สุด คือ รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 1456 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 86.98

8. รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟ ที่ได้คะแนนมากที่สุด คือ รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 755 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88.72

9. รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.22

10. รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ที่นิยมมากที่สุด คือ แบบที่ 1 (รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายและขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) จำนวน 1775 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 79.92

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ระหว่างทีมชนะเลิศกับทีมแพ้ในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ระหว่างทีมชนะเลิศกับทีมแพ้ในการแข่งขัน พบว่า

1. แบบแผนการเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศนิยมใช้มากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น จำนวน 256 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกันกับทีมแพ้ที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น จำนวน 347 ครั้ง แบบแผนการเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศใช้เป็นอันดับ 2 คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบรุนแรงไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น จำนวน 230 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกันกับทีมแพ้ในการแข่งขันที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้าง

2. เท้าด้านในแบบรุนแรงไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น จำนวน 174 ครั้ง แบบแผนการเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศใช้เป็นอันดับ 3 คือแบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบสั้นและแบบแผนการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าแบบสั้น จำนวน 97 ครั้งเท่ากัน ซึ่งแตกต่างกับทีมแพ้ใน

3. การแข่งขันที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน จำนวน 115 ครั้ง

4. แบบแผนการเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศได้ผลมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น จำนวน 209 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับทีมแพ้ที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น จำนวน 264 ครั้ง

5. แบบแผนการเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศได้คะแนนมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบรุนแรงไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น จำนวน 114 ครั้ง ซึ่งแตกต่างกับทีมแพ้ในการแข่งขันที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น จำนวน 69 ครั้ง

6. แบบแผนการเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างระหว่างผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง คิดเป็นร้อยละ 60.87 ซึ่งแตกต่างกับทีมแพ้ที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบสั้น คิดเป็นร้อยละ 66.67

7. แบบแผนการเสิร์ฟในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 พบแบบแผนการเสิร์ฟในการแข่งขันจำนวน 2221 ครั้ง แต่ไม่พบแบบแผนการเสิร์ฟแบบใหม่

8. รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศมีมากที่สุด คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 1050 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.42 ซึ่งสอดคล้องกับทีมแพ้ คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 875 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.90

9. รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศมีมากที่สุด คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 828 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.74 ซึ่งสอดคล้องกับทีมแพ้ คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 628 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.50

10. รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศมีคะแนนมากที่สุด คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 486 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 92.57 ซึ่งสอดคล้องกับทีมแพ้ คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง จำนวน 269 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.52

11. รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งแตกต่างกับทีมแพ้ คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.74

12. รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศนิยมใช้มากที่สุด คือ แบบที่ 1 (รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายและขวายืนสูงใกล้

ตาข่าย) จำนวน 891 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.34 ซึ่งสอดคล้องกับทีมแพ้ คือ แบบที่ 1 (รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายและขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) จำนวน 884 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 79.50

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 อภิปรายผลการศึกษารูปแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อในปัจจุบัน

จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีของแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบันจากตำรา เอกสารทางวิชาการ วารสาร งานวิจัยและจากการสัมภาษณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเซปักตะกร้อพบว่า แบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อ จำนวน 21 แบบแผนการเสิร์ฟ โดยมีแบบแผนการเสิร์ฟที่พบมากที่สุดในการเล่นอ้างอิงอยู่จำนวน 5 แบบแผนการเสิร์ฟ ดังนี้ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน แบบแผนการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังพื้นที่ว่างในสนามแข่งขัน จะเห็นได้ว่าแบบแผนการเสิร์ฟของกีฬาเซปักตะกร้อในปัจจุบันนั้น มีอยู่หลากหลายวิธีขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่างๆ ว่าควรเสิร์ฟอย่างไร ดังที่สุพจน์ ปราณ (2550) กล่าวไว้ว่าในการเสิร์ฟจะต้องเปลี่ยนแปลงลักษณะของการเสิร์ฟตลอดเวลา ตามสถานการณ์ของเกมที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ไม่ใช่จะเสิร์ฟตามใจตนเองหรือหลับหูหลับตาเสิร์ฟลูกรุนแรงเพื่อโชว์การเสิร์ฟ จะต้องเปลี่ยนการเสิร์ฟอยู่บ่อยๆ เพื่อให้

ฝ่ายรับจับทิศทางไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกันกับสมรรถชัยน้อยศิริ (2535) ที่กล่าวถึงวิธีการเสิร์ฟเซปักตะกร้อว่าการเสิร์ฟลูกตะกร้อมีวิธีการเสิร์ฟอยู่หลายๆ วิธี ซึ่งเป็นหัวใจการเล่นเซปักตะกร้อถ้ามีการเสิร์ฟที่ดีมีความรุนแรง มีความแม่นยำแล้วจะทำให้คู่ต่อสู้รับได้โดยความยากลำบาก นอกจากนี้ยังพบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้ออีก 2 ปัจจัย คือ การโยนลูกเสิร์ฟและรูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นขั้นตอนในการเล่นเกมเซปักตะกร้อที่ต่อเนื่องกันกับการเสิร์ฟ ดังนั้นจึงถือเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อการเล่นโดยตรง สุพจน์ ปราณี (2549) ได้กล่าวถึงการโยนไว้ว่า หมายถึง การโยนลูกตะกร้อ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นครั้งแรกในการนำเข้าสู่การเล่นเกมหรือการปล่อยลูกตะกร้อออกจากมือผู้โยนเพื่อส่งให้ผู้เสิร์ฟ ลักษณะของการโยน ผู้โยนต้องมีลักษณะที่ดีพอ โดยโยนให้พอดีมีความสัมพันธ์กับจังหวะของการเสิร์ฟ ซึ่งจะส่งผลให้การเสิร์ฟมีประสิทธิภาพสูง ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งหรืออาจจะไม่มีความสำคัญเลยก็ได้ ถ้าหากเกิดความผิดพลาดในการโยน เนื่องจากคะแนนที่ได้จากการเสิร์ฟถือได้ว่ามีผลมากจากคุณภาพของการโยนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ยังได้กล่าวถึงการรับลูกเสิร์ฟไว้ว่า การรับลูกเสิร์ฟเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่ง หากรับลูกเสิร์ฟเสียจะทำให้เป็นฝ่ายสูญเสียคะแนน หากคุณภาพการเสิร์ฟไม่ดีก็จะทำให้การสร้างกระบวนการรุกไม่ตีไปด้วย

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26

จากผลการวิเคราะห์พบว่าแบบแผนการเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้ผล

มากที่สุดและแบบแผนการเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นแบบแผนการเสิร์ฟแบบแผนเดียวกัน คือแบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้น

ชี้ให้เห็นว่าการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นการเสิร์ฟที่ถือว่าเป็นการเสิร์ฟในขั้นพื้นฐานทุกทีมสามารถทำการเสิร์ฟและหวังผลจากการเสิร์ฟได้ ผู้เสิร์ฟสามารถควบคุมลูกตะกร้อให้ตกลงบนพื้นที่เป้าหมายได้ง่ายที่สุด สอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2539) กล่าวว่า ลูกข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เนื่องจากการเล่นที่มีประโยชน์และใช้ในระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด เป็นการเล่นที่ผิดพลาดน้อยมาก สามารถลดปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟ หรือการตั้งรับได้ นิยมใช้ในการเสิร์ฟ การรับลูกเสิร์ฟ การตั้งหรือการขงลูกตะกร้อ หากฝึกจนเกิดความชำนาญจะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในจะมีพื้นที่ที่ลูกตะกร้อสัมผัสกับส่วนข้างของเท้าได้มาก สอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2551) ที่กล่าวว่าการเสิร์ฟประเภทเปลี่ยนทิศทางเป็นการเสิร์ฟเพื่อตรวจสอบจุดบกพร่องหรือจุดอ่อนของคู่แข่งชั้น หรือคาดหวังว่าจะได้คะแนนการเสิร์ฟจะไม่รุนแรงมากและไม่เบามาก แต่มีความรุนแรงปานกลาง จุดมุ่งหมายของการเสิร์ฟอยู่ที่การเลือกจุดลง ในเกมการแข่งขัน ผู้เสิร์ฟจะทำการเสิร์ฟแบบเปลี่ยนทิศทางเพื่อทำการตรวจสอบหาจุดอ่อนของฝ่ายคู่แข่งชั้นได้อีกด้วย นอกจากนี้เป้าหมายที่ผู้เสิร์ฟทำการเสิร์ฟไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งชั้นมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายรับเสียจังหวะในการรับลูกเสิร์ฟได้ดี อีกทั้งเป็นการเสิร์ฟไปยังคู่แข่งชั้นที่เป็นจุดอ่อนของทีมคู่แข่งชั้น จะทำให้ผู้เล่นฝ่ายรับผู้นั้นเกิดความวิตกกังวลความไม่มั่นใจในการเล่น อันเป็นผลให้เกิด

ข้อผิดพลาดในการเล่นได้ง่ายมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับสมรรถชัย น้อยศิริ (2535) กล่าวว่า การเสิร์ฟลูกทุกครั้งควรจะเสิร์ฟให้ลงตามจุดที่ต้องการได้ทุกครั้ง จะทำให้คู่ต่อสู้รับได้ยาก ยิ่งถ้ามีความรุนแรงด้วยแล้วก็จะเกิดผลดีตำแหน่งต่างๆ ที่ผู้เสิร์ฟควรจะคำนึงถึงให้มาก คือ จุดบอดของคู่ต่อสู้ ซึ่งเป็นรอยต่อระหว่างคนต่อคน หรือเสิร์ฟไปยังด้านที่คู่ต่อสู้ไม่ถนัด

จากผลการวิเคราะห์พบว่าแบบแผนการเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างระหว่างผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งกัน เพราะการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าเป็นการใช้ทักษะของการเสิร์ฟสำหรับผู้เล่นในระดับสูง ผู้เล่นที่ทำการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าได้นั้นต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการเสิร์ฟมาก เพราะเหตุที่ว่าการเล่นด้วยหลังเท้าถ้าผู้เสิร์ฟไม่ได้รับการฝึกที่ดีมากพอจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดจากการเสิร์ฟได้ง่าย การเสิร์ฟแบบรุนแรงเป็นการเสิร์ฟที่ผู้เสิร์ฟจะทำการเสิร์ฟด้วยความสามารถในการเสิร์ฟลูกให้รุนแรงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่ผู้เล่นฝ่ายรับจะทำการรับลูกเสิร์ฟได้ดีเพื่อจะทำการเล่นโต้กลับมานั้นก็เป็นเรื่องยากลำบาก สอดคล้องกับสุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่าการเล่นแบบรุนแรงเป็นการเสิร์ฟแบบหวังผลเพื่อให้ได้คะแนน หรืออาจจะเป็นการเสิร์ฟแบบเสี่ยงได้เสี่ยงเสียก็ได้ขึ้นอยู่กับความชำนาญของผู้เสิร์ฟ การเลือกใช้การเสิร์ฟแบบรุนแรงนั้นเป็นการตัดสินใจของผู้เล่น ไม่มีการผ่อนเบา เพราะต้องการผลสัมฤทธิ์จากการเสิร์ฟ คือคะแนน นอกจากนี้เป้าหมายที่ลูกเสิร์ฟมุ่งไปยังพื้นที่ระหว่างผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งกันนั้น เพราะว่า การเสิร์ฟไปยังพื้นที่ระหว่างตัวผู้เล่นนั้นจะทำให้ผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งเกิดความสับสนในหน้าที่ได้หากไม่มีการนัดหมายหน้าที่กันที่

ดีพอ อาจเกิดการสะดุดหรือหยุดชะงักการเล่นไปได้ชั่วขณะหนึ่ง ซึ่งอาการที่เกิดขึ้นเหล่านี้จะทำให้ความสามารถในการรับลูกเสิร์ฟที่ตีลงตามไปด้วยได้

จากผลการวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ พบว่าในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 พบแบบแผนการเสิร์ฟในการแข่งขันจำนวน 2221 ครั้ง แต่ไม่พบแบบแผนการเสิร์ฟแบบใหม่ด้วยเหตุว่าการเสิร์ฟในแต่ละครั้งนั้นมีความสำคัญต่อการได้คะแนนสูง การเสิร์ฟด้วยแบบแผนการเสิร์ฟแบบอื่นๆ นั้นอาจจะยังไม่ได้รับการยอมรับถึงผลที่คาดว่าจะได้รับการเสิร์ฟก็เป็นได้

จากผลการวิเคราะห์รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ได้ผลมากที่สุด รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่มีคะแนนมากที่สุดและรูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การโยนระดับกลาง ผู้วิจัยพบว่าในแต่ละทีมเดียวจะมีการโยนลูกในรูปแบบเดียวเท่านั้นเพราะการโยนลูกเสิร์ฟจะทำการโยนลูกเสิร์ฟในระดับใดก็ได้ ขอเพียงแต่ผู้โยนและผู้ทำการเสิร์ฟมีการฝึกซ้อมให้สัมพันธ์กันตามที่ผู้เสิร์ฟนัดหมายกันเป็นอย่างดีก็เพียงพอ หากผู้เสิร์ฟทำการสั่งให้ผู้โยนเปลี่ยนรูปแบบการโยนไปมาอาจทำให้เกิดความสับสนและวิตกกังวลเกี่ยวกับการเล่นของผู้ทำการโยนได้

จากผลการวิเคราะห์พบว่ารูปแบบการโยนรับลูกเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด คือ แบบที่ 1 (รูปแบบการโยนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายและขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เนื่องจากสามารถคุมพื้นที่ใกล้ตาข่ายเพื่อป้องกันลูกหยอดหรือลูกสั้น สอดคล้องกับภัทรพล ทองนำ (2553) กล่าวว่า รูปแบบการโยนรับเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด คือผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

และขวายืนในระดับเท่ากัน สูงใกล้ตาข่าย ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลังยืนต่ำลงใกล้เส้นหลัง เนื่องจากเป็นการยืนรับเสิร์ฟที่คุมพื้นที่ด้านหน้าตาข่ายเพื่อป้องกันลูกหยอด แต่ละทีมจะนิยมใช้รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้เพราะได้มีการฝึกซ้อมหน้าที่กันมาเป็นอย่างดีแล้ว แต่บางกรณีผู้วิจัยพบว่ามีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟในระหว่างเกมการแข่งขัน ด้วยเหตุว่าบางพื้นที่อาจกลายเป็นจุดอ่อนให้คู่ต่อสู้ทำการรุกโดยการเสิร์ฟได้โดยง่าย ดังนั้นรูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟในรูปแบบต่างๆ นั้นจะเป็นหน้าที่ของโค้ชในการตัดสินใจว่าจะเลือกใช้รูปแบบใดให้เหมาะสมกับสถานการณ์และผู้เล่นภายในทีม

ตอนที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบแผนการเสิร์ฟและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อรายการชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 26 ระหว่างทีมชนะเลิศกับทีมแพ้ในการแข่งขัน

แบบแผนการเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด แบบแผนการเสิร์ฟที่ได้ผลมากที่สุด พบว่าทีมชนะเลิศกับทีมแพ้มีความสอดคล้องกัน คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง จะเป็นการเสิร์ฟลูกเพื่อหวังผลให้เป็นลูกเสิร์ฟที่ได้ผลไว้มาก่อน กล่าวคือผลของการเสิร์ฟลูกนั้นจะต้องเป็นลูกดี เพราะการเสิร์ฟแล้วเสียนั้นจะทำให้ผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งได้คะแนนในทันที การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นการเสิร์ฟที่ถือว่าเป็นการเสิร์ฟในขั้นพื้นฐาน ทุกทีมสามารถทำการเสิร์ฟและหวังผลจากการเสิร์ฟได้ ผู้เสิร์ฟสามารถควบคุมลูกตะกร้อให้ตกลงบนพื้นที่เป้าหมายได้ง่ายที่สุด เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ที่กล่าวว่าการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นทักษะการเสิร์ฟที่นิยมที่สุด นอกจากนี้การเสิร์ฟแบบเปลี่ยน

ทิศทางเป็นการเสิร์ฟที่ผู้เสิร์ฟจะลดความรุนแรงของลูกเสิร์ฟลงเหลือประมาณ 70-90 เปอร์เซ็นต์ของความรุนแรงที่สามารถเสิร์ฟได้ ทำให้ลูกเสิร์ฟยังคงเป็นลูกที่ได้ผลได้ง่ายกว่าการเสิร์ฟแบบรุนแรงหรือการเสิร์ฟสั้นซึ่งจะมีโอกาสในการเสิร์ฟผิดพลาดได้ง่ายกว่า สอดคล้องกับสุพจน์ ปราณี (2551) ที่กล่าวว่าการเล่นเสิร์ฟประเภทเปลี่ยนทิศทางเป็นการเสิร์ฟเพื่อตรวจสอบจุดบกพร่องหรือจุดอ่อนของคู่แข่ง หรือคาดหวังว่าจะได้คะแนน การเสิร์ฟจะไม่รุนแรงมากและไม่เบามาก แต่มีความรุนแรงปานกลาง จุดมุ่งหมายของการเสิร์ฟอยู่ที่การเลือกจุดลง ในเกมการแข่งขันผู้เสิร์ฟจะทำการเสิร์ฟแบบเปลี่ยนทิศทางเพื่อทำการตรวจสอบหาจุดอ่อนของฝ่ายคู่แข่งได้อีกด้วย นอกจากนี้เป้าหมายที่ผู้เสิร์ฟทำการเสิร์ฟไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่งมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายรับเสียจังหวะในการรับลูกเสิร์ฟได้ดี อีกทั้งเป็นการเสิร์ฟไปยังคู่แข่งซึ่งเป็นจุดอ่อนของทีมคู่แข่งจะทำให้ผู้เล่นฝ่ายรับผู้นั้นเกิดความวิตกกังวลความไม่มั่นใจในการเล่น อันเป็นผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการเล่นได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

แบบแผนการเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศคะแนนมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบรุนแรงไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง จำนวน 114 ครั้ง ซึ่งแตกต่างกับทีมแพ้ในการแข่งขันที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในแบบเปลี่ยนทิศทางไปยังตัวผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง จำนวน 69 ครั้ง ซึ่งเห็นว่าในปัจจุบันความรุนแรงของลูกเสิร์ฟเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เสิร์ฟประสบกับชัยชนะในการแข่งขัน ลูกเสิร์ฟที่มีความรุนแรงสูงก็จะทำให้ผู้เล่นฝ่ายรับ รับลูกเพื่อเล่นโต้กลับมาได้ยาก สอดคล้องกับสุพจน์ ปราณี (2550) กล่าวว่าการเล่นเสิร์ฟแบบรุนแรงเป็นการเสิร์ฟแบบเสี่ยงได้เสี่ยง

เสีย ถ้าเสิร์ฟดีก็ได้แต่ถ้าเสิร์ฟเสียก็เสียแต้ม ก่อนตัดสินใจเสิร์ฟต้องประเมินตนเองเสียก่อน มีความมั่นใจมากน้อยแค่ไหน หากไม่มั่นใจก็เปลี่ยนเป็นลูกเสิร์ฟประเภทอื่นแทนเพราะการเสิร์ฟเสียบ่อยๆ ไม่เป็นผลดีต่อทีมตนเองแน่ๆ

แบบแผนการเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบรุนแรงไปยังพื้นที่ว่างระหว่างผู้เล่นฝ่ายคู่แข่ง คิดเป็นร้อยละ 60.87 ซึ่งแตกต่างกับทีมแพ้ที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบสั้น คิดเป็นร้อยละ 66.67 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าผู้ชนะเลิศทำการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าซึ่งนิยมกับการเสิร์ฟที่รุนแรงจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการทำคะแนนเพราะการเสิร์ฟแบบรุนแรงจะทำให้ผู้รับเสิร์ฟควบคุมการรับลูกเสิร์ฟได้ยาก อีกทั้งการเสิร์ฟแบบรุนแรงต้องอาศัยความมั่นใจในการเสิร์ฟสูง ความมั่นใจในการเล่นนี้เองที่เป็นกุญแจสำคัญไปช่วยชนะในการแข่งขันได้ ในปัจจุบันนักกีฬาสามารถทำการเสิร์ฟแบบรุนแรงได้รุนแรงกว่าในอดีต อีกทั้งยังสามารถกำหนดจุดลงได้อย่างแม่นยำอีกด้วย ส่วนทีมแพ้ที่ใช้แบบแผนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแบบสั้นเป็นแบบแผนการเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพในการทำคะแนนมากที่สุด เป็นการหลอกล่อคู่ต่อสู้ว่าจะทำการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าซึ่งนิยมการเสิร์ฟแบบรุนแรงทำให้มีพื้นที่ในวงใกล้ตาข่ายจึงเป็นโอกาสอันดีสำหรับผู้เสิร์ฟที่จะทำคะแนนได้เป็นอย่างดี จากผลการวิเคราะห์แบบแผนการเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ พบแบบแผนการเสิร์ฟแบบต่างๆ ในการแข่งขันเกิดขึ้น จำนวน 2221 ครั้ง แต่ไม่พบแบบแผนการเสิร์ฟแบบใหม่ทั้งทีมชนะเลิศและทีมแพ้ด้วยเหตุว่าการเสิร์ฟในแต่ละครั้งนั้นมีความสำคัญต่อการได้คะแนนสูง การเสิร์ฟด้วยแบบแผนการเสิร์ฟแบบอื่นๆ นั้นอาจจะยังไม่ได้รับการยอมรับ

ถึงผลที่คาดว่าจะได้รับการเสิร์ฟก็เป็นได้

รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ได้ผลมากที่สุด รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุด พบว่าทีมชนะเลิศกับทีมแพ้มีความสอดคล้องกันคือ รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟระดับกลางโดยในแต่ละทีมเดี่ยวจะมีการโยนลูกในรูปแบบเดียวกันนั้นเพราะการโยนลูกเสิร์ฟจะทำการโยนลูกเสิร์ฟในระดับใดก็ได้ ขอเพียงแต่ผู้โยนและผู้ทำการเสิร์ฟมีการฝึกซ้อมให้สัมพันธ์กันตามที่ผู้เสิร์ฟนัดหมายกันเป็นอย่างดีก็เพียงพอ หากผู้เสิร์ฟทำการสั่งให้ผู้โยนเปลี่ยนรูปแบบการโยนไปมาอาจทำให้เกิดความสับสนและวิตกกังวลเกี่ยวกับการเล่นของผู้ทำการโยนได้

รูปแบบการโยนลูกเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งแตกต่างกับทีมแพ้ คือ การโยนลูกเสิร์ฟระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.74 พบว่าของทีมชนะเลิศมีการใช้การโยนลูกเสิร์ฟระดับต่ำในการแข่งขันจำนวนไม่มาก แต่เมื่อทำการเล่นแล้วกลับได้คะแนน แสดงให้เห็นว่าการพลิกแพลงปรับเปลี่ยนการโยนลูกเสิร์ฟระหว่างเกมการเล่นนั้นอาจจะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้เล่นฝ่ายรับอาจเกิดความสับสนในการเล่นได้ ทำให้ไม่พร้อมต่อการเล่นซึ่งส่งผลให้ทีมที่มีทำการพลิกแพลงการเล่นนั้นได้คะแนน

รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟที่ทีมชนะเลิศระหว่างทีมแพ้มีความสอดคล้องกันที่นิยมใช้มากที่สุด คือ แบบที่ 1 (รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายและขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) ชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบตำแหน่งซ้ายและขวายืนสูงใกล้ตาข่ายเป็นการยืนรับลูกเสิร์ฟที่ดี เนื่องจากสามารถคุมพื้นที่ใกล้ตาข่ายเพื่อป้องกันลูกหยอดหรือลูกสั้น สอดคล้องกับภัทรพล ทองนำ (2553)

กล่าวว่า รูปแบบการยืนรับเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุดคือผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและขวายืนในระดับเท่ากัน สูงใกล้ตาซ้าย ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลังยืนต่ำลงใกล้เส้นหลัง เนื่องจากการยืนรับเสิร์ฟที่คุมพื้นที่ด้านหน้าตาซ้ายเพื่อป้องกันลูกหยอด แต่ละทีมจะนิยมใช้รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้เพราะได้มีการฝึกซ้อมหน้าที่กันมาเป็นอย่างดีแล้ว แต่บางกรณีผู้วิจัย

พบว่ามีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟในระหว่างเกมการแข่งขัน ด้วยเหตุว่าบางพื้นที่อาจกลายเป็นจุดอ่อนให้คู่ต่อสู้ทำการรุกโดยการเสิร์ฟได้โดยง่าย ดังนั้นรูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟในรูปแบบต่างๆ นั้นจะเป็นหน้าที่ของโค้ชในการตัดสินใจว่าจะเลือกใช้รูปแบบใดให้เหมาะสมกับสถานการณ์และผู้เล่นภายในทีม

เอกสารอ้างอิง

- ภัทรพล ทองนำ. การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552
- เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- ประทีน พิมพ์จันทร์. รูปแบบของทักษะการเสิร์ฟในกีฬาเซปักตะกร้อ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง. เทคนิคและทักษะตะกร้อ. ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป..
- สมรรถชัย น้อยศิริ. ตะกร้อ. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- สันติวัฒน์ พันทา. ตะกร้อ. สกลนครการพิมพ์, 2548.
- สถาพร เกตุแก้ว. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- สุพจน์ ปราณี. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อ (ขั้นพื้นฐาน). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียน, 2539.
- สุพจน์ ปราณี. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อ (ขั้นก้าวหน้า). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียน, 2539.
- สุพจน์ ปราณี. คู่มือกลยุทธ์การฝึกทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2550.
- สุพจน์ ปราณี. ยุทธศาสตร์การฝึกกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียน, 2551.

Academic Journal Institute

of Physical Education